

втората частъ на латинскиятъ, която, при общето сходство, е много по-кратка отъ нашите „Вопроси“¹⁵⁾). Но могло е да бжде и така, што въ тоя памѣтникъ да влѣзе и не едно именно славянско богомилство. Ние знаеме, че съществуватъ гръцки ржкописи отъ тоя апокрифъ, — на една отъ тѣхъ, която заключава въ себѣ си апокрифическиятъ разказъ за въпросите на св. Иоанна и за отговорите на Христа, указва Мангарелли въ Волонскиятъ каталогъ¹⁶⁾), — но не знаеме, съответствва ли тоя гръцки памѣтникъ на латинската албигойска редакция или на краткиятъ текстъ отъ руската редакция.

Ние ще да са запреме още на едно русско народно сказание, което има космогоническото сжджржание и апокрифическо свойство, и което и до днесъ още ходи изъ народътъ ржкописно. Въ него ние така също ще да видиме слѣди отъ дуалистически предания за творението, които съставляватъ черта на богомилското учение.

Тая статья са нарича въ новите ржкописи *Свитокъ божественнихъ книгъ*, — това заглавие както са види е ново и случайно, — но разказътъ за сътворението, който е съобщенъ въ това

¹⁵⁾ Въ старовременната руска редакция: „азъ Іоаннъ... помолихся къ Богу... сподоби мя раба твоего быти, услыши гласъ мой, и научи мя о пришествіи твоємъ, егда хоцещи пріити на землю... И слышахъ гласъ, глаголющъ ми: слыши праведный Іоанне!“ и пр. (Тихонр. 2, 174 слѣд.). Въ латинската книга на конкорезците: „Ego autem interrogavi Dominum de die iudicii: Quod signum erit adventus tui? Et respondens dixit mihi: Cum consummabitur numerus iustorum etc.“ (Thilo, p. 894).

¹⁶⁾ Catalog. Ronon. 1784, стр. 298. Ср. въ книгата на Тило: Codex Apocryphus Novi Test. p. 885.